

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 października 2016 roku (znak: E1/10/021065081) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z dnia 3 października 2016 roku odmówił H. W. (1) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 114 i art. 53, 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w myśl art. 114 w/w ustawy prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość. Ponadto ponowne ustalenie wysokości emerytury w oparciu o przepisy wynikające z art. 53 ust. 3 i 4 w związku z art. 21 w/w ustawy (pozostawanie w ubezpieczeniu społecznym lub emerytalno – rentowym przez okres co najmniej 30 miesięcy) ma zastosowanie w przypadku przyznania nowej emerytury dla osoby urodzonej do dnia 31 grudnia 1948 r., która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury wcześniejszej, np w wieku niższym niż powszechnie obowiązujący, tj. 60 lat dla kobiet i 65 dla mężczyzn. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że ubezpieczona jako osoba urodzona (...) nie spełniła warunków do przeliczenia emerytury w myśl art. 53 ust. 4 ustawy. Dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku istnieje możliwość uzyskania emerytury według nowych zasad określonych w art. 24 ustawy.

(decyzja – k. 64 akt ZUS)

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą w dniu 10 listopada 2016 roku H. W. (1) złożyła odwołanie wnosząc o jej uchylenie i przeliczenie emerytury z doliczeniem 30 – miesięcznego okresu pracy po emeryturze oraz z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej w okresie składania wniosku o ponowne przeliczenie emerytury. Wnioskodawczyni wskazała, że w przedmiotowej sprawie uzyskała prawo do emerytury na starych zasadach – decyzją ZUS z dnia 25 marca 2014 roku. Następnie kontynuowała zatrudnienie przez 30 miesięcy nie pobierając emerytury. Po upływie wskazanego powyżej okresu zatrudnienia wystąpiła do ZUS z wnioskiem o przeliczenie emerytury z zastosowaniem obecnie obowiązującej kwoty bazowej zgodnie z art. 53 ust. 4 oraz w myśl art. 110 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zdaniem wnioskodawczyni decyzja odmowna organu rentowego jest nieprawidłowa, ponieważ przeliczenie emerytury po 30 miesięcznym okresie zatrudnienia zgodnie z art. 114 ust. 1 w zw. z art. 53 ust. 4 i art. 110 ust. 2 przywołanej ustawy obowiązuje bez wyjątków. H. W. (1) dodatkowo wskazała, że wcześniejsza emerytura została jej przyznana na podstawie wniosku złożonego przed upływem osiągnięcia wieku emerytalnego, tj 60 lat i 4 miesiące.

(odwołanie – k. 2)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie powtarzając argumentację z zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że H. W. (1) (ur. (...)) w dniu 5 listopada 2008 roku złożyła wniosek o przyznanie emerytury wcześniejszej. Decyzją z dnia 25 listopada 2008 roku przyznano prawo do emerytury wcześniejszej od dnia 23 listopada 2008 roku na podstawie art. 29 w/w ustawy. Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto podstawę wymiaru składek z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od stycznia 1987 roku do grudnia 1996 roku. Wskaźnik wysokości wymiaru wyniósł 120,59 %. Do obliczenia świadczenia zastosowano kwotę bazową obowiązującą w dniu przyznania świadczenia w wysokości 1 683,27 zł. Wypłata emerytury podlegała zawieszeniu, gdyż wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie. W dniu 21 stycznia 2009 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o wycofanie wniosku z dnia 5 listopada 2008 roku. Decyzją z dnia 10 lutego 2009 roku umorzono postępowanie podjęte na wniosek z dnia 5 listopada 2008 r. w sprawie emerytury. W dniu 5 marca 2014 roku H. W. (1) wystąpiła z wnioskiem o przyznanie emerytury wcześniejszej. Decyzją z dnia 25 marca 2014 roku Organ rentowy przyznał jej prawo do emerytury od 1 marca 2014 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wypłata świadczenia została zawieszona, gdyż wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie. Na skutek wniesionych wniosków odwołującej się organ rentowy przeliczał emeryturę uwzględniając kolejnymi decyzjami

okresy ubezpieczenia. W dniu 3 października 2016 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o doliczenie okresu składkowego od 1 kwietnia 2016 r. do 30 września 2016 roku oraz przeliczenie emerytury zgodnie z art. 53 ust. 4 w/w ustawy. Wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnych nowych dowodów lub nie ujawniła okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczenia lub jego wysokość. Ponadto ustalenie wysokości emerytury w oparciu o przepisy wynikające z art. 53 ust. 3 i 4 w związku z art. 21 w/w ustawy ma zastosowanie w przypadku przyznania nowej emerytury dla osoby urodzonej do dnia 31 grudnia 1948 roku, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury wcześniejszej.

H. W. (1) jako osoba urodzona (...) nie spełniała warunków przeliczenia emerytury w myśl art. 53 ust. 4. Dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. istnieje możliwość uzyskania emerytury według nowych zasad określonych w art. 24 w/w ustawy.

(odpowiedź na odwołanie – k.3 – 4)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

H. W. (1) urodziła się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

Decyzją z dnia 25 listopada 2008 roku, po rozpoznaniu wniosku H. W. (1) z dnia 5 listopada 2008 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 23 listopada 2008 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego na podstawie art. 29 ustawy z dnia 23 listopada 2008 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r., nr 39, poz. 353 ze zm.). Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia organ rentowy przyjął wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, tj. od stycznia 1996 roku do grudnia 2005 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 93,75 %, kwota bazowa wynosiła 2275,37 złotych (kwota bazowa obowiązująca na dzień zgłoszenia wniosku o emeryturę, to jest na dzień 5 listopada 2008 roku), wysokość miesięczna świadczenia została ustalona na kwotę 1414,19 złotych brutto. Obliczenie wysokości emerytury nastąpiło w następujący sposób:

$$24\% (...) \cdot 37 = 546,09$$

$$(330 \times 1,3\%) : (...) \cdot 16 = 762,60$$

$$(85 \times 0,7\%) : (...) \cdot 16 = 105,80$$

Do ustalenia wysokości emerytury Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił 27 lat i 6 miesięcy okresów składkowych oraz 7 lat i 1 miesiąc okresów nieskładkowych.

(decyzja k.65 - 66 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem z dnia 5 listopada 2008 roku)

W dniu 21 stycznia 2009 roku H. W. (1) złożyła wniosek o wycofaniu wniosku z dnia 5 listopada 2008 roku o naliczeniu emerytury.

(wniosek k. 68 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem z dnia 5 listopada 2008 roku)

Decyzją z dnia 10 lutego 2009 roku, po rozpoznaniu wniosku H. W. (1) z dnia 21 stycznia 2009 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych umorzył postępowanie w sprawie emerytury na podstawie art. 116 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z 2014 r., Dz. U. nr 39, poz. 353 ze zm.).

(decyzja k. 70 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem z dnia 5 listopada 2008 roku)

Decyzją z dnia 25 marca 2014 roku, na skutek rozpoznania wniosku H. W. (1) z dnia 5 marca 2014 roku na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U.

z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał jej emeryturę od dnia 1 marca 2014 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Podstawa wymiaru wynosiła – 2 992,43 zł i została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 93,75 % przez kwotę bazową 3191,93 zł. Przy uwzględnieniu wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy składkowe: 32 lata, 9 miesięcy i 20 dni oraz okresy nieskładkowe: 7 lat, 1 miesiąc i 5 dni. Wysokość emerytury wynosiła razem – 2 188,66 zł i została ustalona w sposób następujący:

24 % (...),93=766,06

(393 x 1,3 %) (...),43 = 1274,18 zł

(85 x 0,7 %) (...),43 = 148,42 zł

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiesił wypłatę emerytury, ponieważ wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie.

(decyzja k.12-13 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem z dnia 5 marca 2014 roku)

H. W. (1) w okresie od 8 lutego 1995 roku do 30 września 2016 roku była zatrudniona w Starostwie Powiatowym w Ł. na stanowisku inspektora w pełnym wymiarze czasu pracy.

(zaświadczenia k.5, 28, 33,39, 40, 46, 51, 55, 60 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem z dnia 5 marca 2014 roku)

Organ rentowy na skutek kolejnych wniosków H. W. (1) decyzjami przeliczał wysokość przyznanego świadczenia przyjmując dotychczasową podstawę wymiaru emerytury wcześniejszej i dotychczasowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, uwzględniając dalsze okresy składkowe.

(decyzje – k. 30 – 31, 36 – 37, 42 – 43, 48 – 49, 52 – 53, 57 – 58 plik akt ZUS zainicjowanych wnioskiem z dnia 5 marca 2014 roku)

W dniu 3 października 2016 roku wnioskodawczyni złożyła w organie rentowym pismo z wnioskiem o doliczenie do okresu składkowego jej emerytury okresu zatrudnienia w Starostwie Powiatowym w Ł. od 1 kwietnia 2016 roku do 30 września 2016 roku oraz o przeliczenie emerytury po trzydziestomiesięcznym okresie zatrudnienia po przyznaniu emerytury, a także o wybranie wariantu korzystniejszego.

(wniosek k.59 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem z dnia 5 marca 2014 roku)

Decyzją z dnia 19 października 2016 roku (znak (...)) po rozpatrzeniu wniosku H. W. (1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył jej emeryturę od dnia 1 października 2016 roku, tj. od dnia, w którym złożono wniosek. Organ rentowy przyjął dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia oraz przyjął, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wynosi 93,75%, a kwota bazowa 3191,93 zł. Zakład wskazał, że podstawa wymiaru wynosi 2992,43 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy składkowe: 35 lat, 4 miesiące i 20 dni oraz okresy nieskładkowe: 7 lat, 1 miesiąc i 5 dni. Po zmianie stażu pracy emerytura wynosi 2331,61 zł. Z powodu kontynuowania przez wnioskodawczynię zatrudnienia wypłata emerytury uległa zawieszeniu. Powyższą decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił okres zatrudnienia od 1 kwietnia 2016 roku do 30 września 2016 roku.

(decyzja k. 62 – 63 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem z dnia 5 marca 2014 roku)

H. W. (2) nie złożyła wniosku o prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym.

(bezsporne)

Na dzień wydania decyzji z dnia 19 października 2016 roku w okresie przypadającym po dniu przyznania prawa do wcześniejszej emerytury, to jest po dniu 23 listopada 2008 roku wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniom społecznym przez okres powyżej 30 miesięcy. Wymienione okresy organ rentowy zaliczył do stażu pracy.

(bezsporne)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń odwołanie H. W. (1) nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2016 r. poz. 887 z późn. zm.) prawo do świadczeń (emerytalno – rentowych) lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Z cytowanego przepisu wynika, iż warunkiem ponownego ustalenia prawa do świadczeń jest uzyskanie nowych dowodów lub ujawnienie okoliczności, które istniały przed wydaniem decyzji, a nie były znane organowi w chwili orzekania i mają wpływ na prawo do tych świadczeń lub ich wysokość /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 231/99 - OSNAPiUS 2000 nr 19 poz. 734; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2003 r. III UZP 5/03 - OSNAPiUS rok 2003, Nr 18, poz. 442/.

Zwrot "przedłożenie nowych dowodów" oznacza zgłoszenie każdego prawnie dopuszczalnego środka dowodowego, stanowiącego potwierdzenie okoliczności faktycznych istniejących przed wydaniem decyzji, a mających wpływ na powstanie prawa do świadczenia lub jego wysokość. Natomiast użyte w art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej pojęcie "ujawnienie okoliczności" oznacza powołanie się na fakty dotyczące ogółu wymagań formalnych i materialnych związanych z ustaleniem przez organ rentowy prawa do świadczenia lub wysokości świadczenia. Są to określone w przepisach prawa materialnego fakty warunkujące powstanie prawa do świadczenia lub jego wysokości np. staż pracy, wiek, niezdolność do pracy, ale także uchybienia przez organ rentowy normom prawa procesowego lub materialnego, wpływające potencjalnie na dokonanie ustaleń w sposób niezgodny z ukształtowaną z mocy prawa sytuacją prawną osoby zainteresowanej (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2014 r., I UK 322/13, LEX nr 1444596 oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 grudnia 2015 r., III AUa 1087/15, LEX nr 1979499).

Wnioskodawczyni urodziła się (...). Warunki przejścia jej na emeryturę określone zostały w rozdziale 3 cytowanej ustawy.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;
- 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.

W myśl art. 29 ust. 1 ustawy ubezpieczeni urodzeni przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli wieku emerytalnego określonego w art. 27 ust. 2 i 3, mogą przejść na emeryturę:

- 1) kobieta - po osiągnięciu wieku 55 lat, jeżeli ma co najmniej 30-letni okres składkowy i nieskładkowy albo jeżeli ma co najmniej 20-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz została uznana za całkowicie niezdolną do pracy,
- 2) mężczyzna - po osiągnięciu wieku 60 lat, jeżeli ma co najmniej 35-letni okres składkowy i nieskładkowy albo jeżeli ma co najmniej 25-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

Na podstawie tego przepisu wnioskodawczyni została przyznana emerytura zarówno na mocy decyzji z 25 listopada 2008 roku (następnie umorzona), jak również z 25 marca 2014 roku. W ocenie sądu organ rentowy wskazał błędną

podstawę prawną drugiej z wymienionych decyzji, określając ją na art. 27 ustawy. Fakt ten został przyznany przez pełnomocnika organu rentowego na rozprawie w dniu 28 marca 2017 roku (e-protokół (...):12:43).

Przepis art. 27 nie odnosi się bowiem do osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 roku. Nie może także zostać zastosowany w oparciu o art. 46 ustawy.

Drugą podstawą prawną w oparciu, o którą ubezpieczona mogłaby ubiegać się o emeryturę jest art. 24 ustawy.

Stosownie do treści art. 24 ust. 1. Ustawy, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013 roku, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Na mocy pkt 1a. ppkt. 5 wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie od dnia 1 października 1953 r. do dnia 31 grudnia 1953 r. wynosi co najmniej 60 lat i 4 miesiące;

Wnioskodawczyni złożyła wniosek o emeryturę 5 marca 2014 roku czyli przed ukończeniem 60 lat i 4 miesięcy.

W związku z powyższym przyznana jej emerytura na podstawie art. 29 w zw. z art. 46 mogła zostać obliczona zgodnie z treścią art. 53.

W myśl art. 53 ust. 1 cytowanej ustawy emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Natomiast ust. 3 cytowanego przepisu, stanowi, iż emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

Zgodnie z art. 53 ust. 4 przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W myśl art. 21 ust. 1 podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

1) podstawa wymiaru renty - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo

2) podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru:

1) emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury;

2) renty z tytułu niezdolności do pracy dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do tej renty albo do emerytury.

Jak jednoznacznie wynika z cytowanych przepisów warunkiem zastosowania nowej kwoty bazowej jest wystąpienie o kolejną emeryturę i to pod warunkiem, że do jej obliczenia będzie możliwe przyjęcie podstawy wymiaru poprzedniego świadczenia.

W sytuacji bowiem wnioskodawczyni kolejna emerytura, nabyta w powszechnym wieku emerytalnym nie będzie już obliczana na innej podstawie.

Stosownie do art. 26 ustawy emerytalnej emerytura taka stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Na mocy natomiast art. 25 podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

1a. Przy ustalaniu podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, dla osoby, która miała ustalone prawo do emerytury częściowej na podstawie art. 26b, nie uwzględnia się kwot zwiększeń składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego określonego w art. 173-175, uzyskanych w wyniku waloryzacji kwartalnej, o której mowa w art. 25a, przeprowadzonej w celu obliczenia emerytury częściowej.

1b. Jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę na podstawie przepisów art. 26b, 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2014 r. poz. 191 i 1198, z 2015 r. poz. 357, 1268 i 1418 oraz z 2016 r. poz. 668), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne. (...)

1d. Kwot zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, nie uwzględnia się przy ustalaniu wysokości emerytury, o której mowa w art. 184, oraz przy ustalaniu wysokości emerytury zgodnie z art. 183.

1e. Przepis ust. 1d stosuje się również w przypadku, gdy ubezpieczony złożył wniosek o okresową emeryturę kapitałową i spełnia warunki ustawowe do ustalenia prawa do tej emerytury. (...)

Podobne stanowisko wyraził także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 maja 2014 r., w sprawie I UK 413/13, w którym wskazano, iż:

1. Okres "podlegania co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym" (art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) liczy się od daty decyzji przyznającej prawo do uprzedniej emerytury do daty przyznania następnej emerytury.

2. Każda kolejna emerytura może być obliczona z wykorzystaniem nowej kwoty bazowej w części socjalnej, jeśli do jej obliczenia ubezpieczony wskazuje podstawę wymiaru pierwszej emerytury, po której przyznaniu podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Nadto - użyte w ust. 4 art. 53 u.e.r.f.u.s. sformułowanie "nabycie uprawnień do świadczenia" nie oznacza nabycia prawa in abstracto, ale jego potwierdzenie deklaratoryjną decyzją organu rentowego ustalającą prawo do emerytury i jej wysokość. Chodzi bowiem o świadczenie, "którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury", co wprost wskazuje na odniesienie do wcześniejszej decyzji organu rentowego określającej wysokość emerytury, w tym

jej podstawę wymiaru (którą oblicza się zgodnie z wyborem ubezpieczonego). Ważniejsze jest jednak to, że omawiany przepis dotyczy części emerytury sprzężonej z kwotą bazową, którą stanowi 100% przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenia społeczne, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, w poprzednim roku kalendarzowym (art. 19 u.e.r.f.u.s.). Jest ona ustalana na datę wniosku o emeryturę, a nie na datę nabycia prawa in abstracto (chyba że wniosek na tyle poprzedza nabycie prawa, że aktualna staje się wyższa kwota bazowa). Skoro w komentowanym przepisie chodzi o zaktualizowanie kwoty bazowej, to pod uwagę może być brany okres przypadający nie przed, ale po ustaleniu kwoty bazowej adekwatnej do obliczenia uprzedniej emerytury. Jeśli po niej ubezpieczony, który rozpoczyna korzystanie z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bierze nadal udział w jego tworzeniu, ma prawo do obliczenia następnej emerytury w części socjalnej od aktualnej kwoty bazowej. W omawianym przepisie nie chodzi więc o okres ("podlegania przez co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym") między spełnieniem ustawowych warunków uprzedniego prawa do emerytury a jego potwierdzeniem w decyzji organu rentowego, ale o okres po jej przyznaniu na podstawie decyzji. Prościej rzecz ujmując, okres "podlegania przez co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym" liczy się od daty decyzji przyznającej prawo do uprzedniej emerytury do daty przyznania następnej emerytury.

Pamiętać przy tym należy, iż „kwotę bazową obowiązującą w dacie złożenia wniosku o emeryturę na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) przez osobę mającą ustalone prawo do wcześniejszej emerytury, która podlegała co najmniej trzydziści miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, uwzględnia się tylko do obliczenia części socjalnej później ustalonej emerytury (art. 53 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 tej ustawy).” Takie stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 10 września 2009 r., w sprawie I UZP 6/09 i sąd orzekający w pełni z tą uchwałą się zgadza.

Sąd Okręgowy podkreślił, że bezspornym jest fakt – co wynika również bezpośrednio ze stanowiska wnioskodawczynie podczas rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku, że wnioskodawczynie nie złożyła wniosku o emeryturę po ukończeniu 60 lat. (stanowisko wnioskodawczynie H. W. (1) e-protokół z 28 marca 2017 roku oo: 02: 38 – płyta CD k.18).

Nie wystąpiła zatem o nowe świadczenie. Niezależnie zatem od tego, czy w ogóle emerytura wnioskodawczynie w powszechnym wieku emerytalnym mogłaby zostać obliczona w oparciu o poprzednią podstawę wymiaru świadczenia (zdaniem Sądu Okręgowego, co podkreślił także organ rentowy, możliwości takiej nie ma) i tak brak podstaw do przyjęcia kwoty bazowej z daty wniosku, bowiem przepis ten dotyczy tylko możliwości przeliczenia nowego świadczenia emerytalnego. Odwołująca o takie świadczenie nie wystąpiła.

Dodać tylko należy, iż wszystkie przepracowane, po nabycia prawa do emerytury, okresy zostały uwzględnione przy obliczaniu wysokości świadczenia.

Mając wszystkie wskazane wyżej okoliczności na uwadze Sąd w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie H. W. (1), uznając tym samym prawidłowość decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. z dnia 19 października 2016 roku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczynie.

(A. M nz)